

ikke skulle komme til at forlade dem. Under disse Omstændigheder antager jeg, at det ærede Thing vil indrømme, at noget Saadant bør tillades, og jeg har ogsaa lagt Mærke til, at den Tingt, man har næret derfor hvilede paa § 9; men naar denne Antidssteen ruddes, tilside, haaber jeg, at det ærede Thing vil tillade, at der vedblivende kan sættes ud til Fæsterens Efterladte, vel at mærke ikke til nogen Anden, thi det er forbudt ved Lovforslaget. Jeg skal altsaa indstændig anmode det ærede Thing om at forkaste Forslaget under Nr. 50, som gaar ud paa at udskyde den omhandlede Tilladelse af § 8 — Forslaget under Nr. 51 vil jeg ogsaa ønske, at man vil forkaste. Det gaar ud paa, at det ikke skal være Jorddroten tilladt at beholde Gaarden, naar han og Fæsterens Efterladte kunne enes derom. Naar Fæsterens Efterladte veed, at han ved at lade Gaarden komme til Auction vil faae en Trediedeel af Kjøbesummen, men desuagtet er villig til privat, at enes med Jorddroten om den Dvotadeel, som skal tilfalde ham, naar han altsaa vil indlade sig paa, at Jorddroten beholder Gaarden, og han dernæst kan enes med Jorddroten om den Sum, der derfor skal tilkomme ham, seer jeg ikke, hvorledes det kan interessere Lovgivningsmagten at forbyde det. — Endelig er det ogsaa foreslaet, at 4de Stykke skal udgaae. Det første Punktum i 4de Stykke gaar ud paa at tillade, at Gaarden ogsaa kan afhændes til Arvefæste eller til Selveiendom til Andre end til Fæsterens Efterladte, naar det skeer med hans Samtykke, og heller ikke dette tror jeg, der er nogen Grund til at forbyde. Naar Jorddroten og Fæsterens Efterladte ere enige om, at Gaarden sælges til en Anden, ligger jo heri ikke Andet, end at denne udtaler en Erkjendelse af, at han ikke selv kan eller ikke vil have Gaarden. Fæsterens Efterladte vil jo kun give sit Samtykke, naar han paa anden Maade er tilfredsstillt tilfredsstillt for sit Vedkommende, men da kan jeg, som sagt heller ikke see, at der skulde være nogen Grund til at forbyde noget Saadant. Man maa lægge Mærke til, at dersom dette ikke tillades i selve Loven, hvilket er lige med at forbyde det, vil det Samme i de allerfleste Tilfælde

dog skee, ad en Omvei, thi, naar Fæsterens Efterladte ikke selv kan eller vil kjøbe Gaarden, og han er enig med en Anden, der vil kjøbe den, forsaavidt Godseieren vil sælge den til ham, vil det, naar det ikke ligesom er tilladt, kun føre til, at Fæsterens Efterladte kjøber Gaarden den ene Dag, for derefter at sælge den til den Anden. Dertil har han fuld Ret og det vil skee i det paagældende Tilfælde, naar Salget ikke kan skee directe fra Jorddroten til en Anden. Man vil altsaa see, at det man vil forhindre, nemlig at en Gaard kommer i andre Hænder end Fæsterens Efterladtes, forhindrer man dog ikke, thi Fæsteren vil da kjøbe Gaarden den ene Dag, og Dagen efter eller dog hurtig efter sælge den til en Anden. Det er derfor, jeg yderligere opfordrer det ærede Thing til saavidt mulig at lade § 8 beholde det Indhold, den har, forudsættende, at § 9 gaar ud, men i ethvert Fald maa jeg gjen tage, at det i Særdeleshed er Tilladelsen til at kunne bortfæste eller bortforpagte Gaarden til Fæsterens Efterladte, naar begge Parter ere enige derom, som jeg lægger Vægt paa bliver staaende i Loven, navnlig ogsaa, fordi endeel Fæstere ønske, at det ogsaa fremdeles maa kunne skee. — Endnu skal jeg udtale mig om de Forslag, der foreligge til § 14 i Lovforslaget. Jeg har deeltaget i at stille det Forslag, der er opsført under Nr. 82, og som gaar ud paa at bestemme, at § 14 ikke skal kunne benyttes af Bestyrelserne for Vallø Stift, Bømmetofte og Gisselsfeldt Klostre, Hersholms Skole eller af andre offentlige eller private Stiftelser med Fæstegods. Forslaget gaar altsaa ud paa at give § 14 en mere indskrænket Anvendelse, end den har, saaledes som den nu lyder. Derimod har et Fleertal foreslaet, at Paragraphen skal udgaae. Det maa her være mig tilladt at sige, at denne § 14 af mig ligesom er foreslaet indsat i Loven som en Betaling for, at de 20 Aar maatte blive staaende i § 1, det er et Tilbud, jeg vilde gjøre, for at man skulde lade de 20 Aar blive staaende i § 1, imod at man igjennem § 14 vilde give Jorddroten Ret til at faae fuldkommen sit Raadighed over hver tiende Gaard, naar han kjøbte den ved Auction, altsaa en yderligere Ret end den